

Uwagi
do projektu ustawy o zmianie ustawy o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych oraz niektórych innych ustaw
(druk sejmowy nr 1130)

Lp.	Podmiot wnoszący uwagę	Jednostka redakcyjna, do której wnoszona jest uwaga	Treść uwagi	Propozycja brzmienia przepisu	Stanowisko do uwagi
1	Konfederacja Lewiatan	Art. 1 pkt 7 w zakresie lit. a i b	Proponuje się wykreślenie przepisu w całości. Proponuje się wykreślenie przepisu w całości. Kwestia odległości od form ochrony przyrody, w tym od Natury 2000 powinna wynikać i być definiowana na podstawie aktualnych, zebranych w terenie badań przyrodniczych (monitoring ornitologiczny i chiropterologiczny). Ekspersi przyrodnicy na podstawie zebranych danych powinni określać wymagania i ewentualne działania minimalizujące względem gatunków będących przedmiotami ochrony w obszarach Natura 2000. Tworzenie sztywnych odległości nie znajduje uzasadnienia merytorycznego i pokrycia w najlepszej dostępnej wiedzy oraz istniejących wytycznych. Każdy chroniony obszar różni się od pozostałych i powinien być analizowany i oceniany indywidualnie. Odpowiednim etapem na takie analizy jest procedura oceny oddziaływania na środowisko i to z niej powinny wynikać ewentualne zalecenia i odległości od tych form. Ponadto, należy wskazać, że w świetle zmian wprowadzonych do projektu ustawy w wyniku uzgodnień międzyresortowych, a związanych przede wszystkim z nowymi wymogami lokalizacyjnymi od dróg krajowych, zakazem lokalizowania elektrowni wiatrowych w strefach MCTR i MRT, paradoksalnie może okazać się, że pomimo zmniejszenia minimalnej odległości elektrowni wiatrowych od zabudowy, to sumarycznie dostępna powierzchnia na rozwój elektrowni wiatrowych efektywnie się zmniejszy, co w żaden sposób nie przyczyni się do realizacji celów Polski wyrażonych w dokumentach strategicznych.	a) w ust. 2: — w pkt 1 wyrazy „jest równa lub większa od dziesięciokrotności całkowitej wysokości elektrowni wiatrowej” zastępuje się wyrazami „wynosi nie mniej niż 1500 metrów”, — w pkt 2 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 3 w brzmieniu: „3) obszarów Natura 2000 obejmujących: a) obszary specjalnej ochrony ptaków, o których mowa w art. 25 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, b) specjalne obszary ochrony siedlisk, o których mowa w art. 25 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, w których przedmiotem ochrony są nietoperze — wynosi nie mniej niż 500 metrów.”, b) w ust. 3 po wyrazach „parków narodowych” dodaje się wyrazy „, obszarów Natura 2000”;	
2	Konfederacja Lewiatan	Art 1 ust 8 w zakresie dodawanego art. 4d	Strefy MCTR i MRT obejmują rozległe obszary, które nie zawsze są intensywnie wykorzystywane dla operacji lotniczych. De facto obejmują one znaczną część kraju, co w praktyce może doprowadzić do zahamowania rozwoju elektrowni wiatrowych w Polsce. Z punktu widzenia	Art. 4d 1. Zakazuje się lokalizacji elektrowni wiatrowych stanowiących przeszkody lotnicze, o których mowa w art. 871 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 3 lipca 2002 r. – Prawo lotnicze (Dz. U. z 2023 r. poz. 2110, z 2024 r. poz. 731 i 1222	

Lp.	Podmiot wnoszący uwagę	Jednostka redakcyjna, do której wnoszona jest uwaga	Treść uwagi	Propozycja brzmienia przepisu	Stanowisko do uwagi
			inwestorów kluczowe jest, aby już na etapie analizy lokalizacyjnej istniała możliwość uzyskania wiążącej zgody wyłączającej zastosowanie przepisów ograniczających budowę elektrowni wiatrowych w ww. strefach. Brak takiej regulacji powoduje niepewność inwestycyjną i może zniechęcać do dalszego rozwoju sektora OZE.	oraz z 2025 r. poz. 31 i 179), w przestrzeniach powietrznych MCTR i MRT, określonych zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 121 ust. 5 pkt 1 i 2 tej ustawy. 2. W uzasadnionych przypadkach Minister właściwy do spraw obronności może wyrazić zgodę na lokalizację elektrowni wiatrowych w przestrzeniach powietrznych MCTR i MRT, pod warunkiem spełnienia wymagań w zakresie bezpieczeństwa lotniczego. 3. Zgoda, o której mowa w ust. 2, może zostać udzielona przed uchwaleniem miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego i jest wiążąca w okresie jego uchwalania. Uzyskanie takiej zgody wyłącza stosowanie zakazu lokalizacji, o którym mowa w ust. 1, w odniesieniu do obszaru objętego planowaną inwestycją. 4. Odmowa wyrażenia zgody, o której mowa w ust. 3, nie wyklucza możliwości jej zmiany w późniejszym terminie na korzyść inwestora, z uwzględnieniem aktualnej oceny wpływu elektrowni wiatrowych na bezpieczeństwo operacji lotniczych w przestrzeniach powietrznych MCTR i MRT. 5. Ocena wpływu elektrowni wiatrowych na bezpieczeństwo operacji lotniczych w przestrzeniach powietrznych MCTR i MRT powinna uwzględniać rzeczywiste warunki lokalizacyjne oraz specyfikę operacji lotniczych prowadzonych w danym rejonie, a zakaz lokalizacji elektrowni wiatrowych nie może być stosowany automatycznie na szeroką skalę bez przeprowadzenia indywidualnej analizy wpływu planowanej inwestycji na bezpieczeństwo lotnicze.	
3	Konfederacja Lewiatan	Art 1 ust 8 w zakresie dodawanego art. 4e	Proponujemy zastąpić zapis uzależniający dopuszczalną odległość EW od pasa drogowego drogi krajowej od całkowitej wysokości dopuszczalnej w MPZP - konkretną, stałą odległością 150 m od pasa drogowego.	Art. 4e. 1. W przypadku lokalizowania elektrowni wiatrowej odległość tej elektrowni od drogi krajowej, o której mowa w art. 5 ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach	

Lp.	Podmiot wnoszący uwagę	Jednostka redakcyjna, do której wnoszona jest uwaga	Treść uwagi	Propozycja brzmienia przepisu	Stanowisko do uwagi
			Przepis przedstawiony na etapie Komitetu Stałego Rady Ministrów uzasadniany jest okolicznościami, które w naszej ocenie nie są adekwatne dla ochrony infrastruktury. W Polsce istnieją obecnie elektrownie wiatrowe oddalone od pasa drogowego o mniej niż 150 m i brak informacji o tym jakoby oblodzenie, oświetlenie lub obrót topat wpływało na wzrost liczby wypadków ze względu na rozproszenie uwagi kierowców. W licznych krajach europejskich brak jest tego rodzaju uregulowań. Zważywszy jak ważna jest kontynuacja procesu dekarbonizacji i budowy niezależności i odporności procesu wytwarzania energii, a także bardzo ograniczony obszar umożliwiający lokalizację nowych elektrowni wiatrowych, należy ważyć potencjalne ryzyka prawdopodobieństwem ich wystąpienia i powstrzymać się od wprowadzania nadmiarowych buforów odległości. W zawartym w projektowanym przepisie określeniu odległości od dróg krajowych odniesienie do wysokości elektrowni wiatrowej dotyczy wysokości wskazanej w planie miejscowym, a nie rzeczywiście planowanej. Oznacza to, że w planie dopuszczającym przykładowo całkowitą wysokość 300 m inwestor nie ma szans zastosować technologii o wymiarach mniejszych np. uzyskując pozwolenie na budowę dla EW o wysokości całkowitej 160 m, i dzięki temu zastosować mniejszą odległość od drogi krajowej. Obecnie zawarte w projekcie rozwiązanie będzie mieć jeszcze poważniejsze w skutkach negatywne konsekwencje dla elektrowni istniejących lub na zaawansowanym etapie realizacji. Brak uwzględnienia faktycznej wysokości projektowanej EW doprowadziłby do wyeliminowania inwestycji, które nie osiągają całkowitej wysokości dopuszczalnej w planie, także jeśli ich lokalizacja spełniałaby wymóg 1H od drogi krajowej. Byłoby to sprzeczne z logiką proponowanego przepisu i szkodliwe dla perspektyw rozwoju lądowej energetyki wiatrowej.	publicznych (Dz. U. z 2024 r. poz. 320 i 1222), zwanej dalej „droga krajową”, jest co najmniej równa 150 metrów jednokrotności maksymalnej całkowitej wysokości elektrowni wiatrowej określonej w planie miejscowym. 2. W przypadku budowy lub przebudowy elektrowni wiatrowej odległość tej elektrowni od drogi krajowej jest co najmniej równa jednokrotności całkowitej wysokości elektrowni wiatrowej określonej w pozwoleniu na budowę. 2. 3. W przypadku lokalizacji lub budowy, lub rozbudowy drogi krajowej, w tym na podstawie decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej, o której mowa w przepisach ustawy dnia 10 kwietnia 2003 r. o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych (Dz. U. z 2024 r. poz. 311), albo decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego, albo pozwolenia na budowę, odległość tej drogi krajowej od elektrowni wiatrowej jest co najmniej równa 150 metrów jednokrotności maksymalnej całkowitej wysokości elektrowni wiatrowej określonej w planie miejscowym. 4. W przypadku gdy podstawy lokalizacji istniejącej elektrowni wiatrowej nie stanowił plan miejscowy albo w planie miejscowym nie określono maksymalnej całkowitej wysokości elektrowni wiatrowej, odległość drogi krajowej, o której mowa w ust. 3, od elektrowni wiatrowej jest co najmniej równa jednokrotności całkowitej wysokości elektrowni wiatrowej określonej w pozwoleniu na budowę.	
4	Konfederacja Lewiatan	Art. 1 pkt 8 w zakresie dodawanego art. 4f	W proponowanym przepisie konieczne jest zagwarantowanie stabilności prawa tam, gdzie zostały zaangażowane przez inwestorów znaczące koszty i	Art. 4f. 1. Wojewoda w decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej dla drogi krajowej nakazuje rozbiórkę elektrowni	

Lp.	Podmiot wnoszący uwagę	Jednostka redakcyjna, do której wnoszona jest uwaga	Treść uwagi	Propozycja brzmienia przepisu	Stanowisko do uwagi
			wysiłki związane z przyjęciem miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Należy podkreślić, że planistyka jest w przypadku elektrowni wiatrowych bardzo długim procesem, angażującym istotne środki ze strony inwestorów. Fakt uwzględnienia w danym miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego jest jednym z kluczowych elementów całego procesu rozwoju projektu. W związku z powyższym, praktyczne zlikwidowanie projektu (poprzez zakaz wydania pozwoleń na budowę) jest nieakceptowalny z punktu widzenia sektora wiatrowego, gdyż ryzyko skali utraconych kosztów w związku z realizacją miejscowego planu, będzie nie do przyjęcia.	wiatrowych znajdujących się w odległości mniejszej niż odległość, o której mowa w art. 4e, od granicy pasa drogowego drogi krajowej określonej w tej decyzji, Przepisy art. 11f ust. 1 pkt 8 i ust. 2 ustawy z dnia 10 kwietnia 2003 r. o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych stosuje się. 2. Ograniczenie w korzystaniu z nieruchomości, o którym mowa w ust. 1, jest ograniczeniem, o którym mowa w art. 11f ust. 1 pkt 8 lit. i ustawy z dnia 10 kwietnia 2003 r. o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych. 3. Wojewoda w decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej dla drogi krajowej zakazuje, z uwzględnieniem art. 4k, wydawania pozwoleń na budowę dotyczących budowy, przebudowy lub rozbudowy elektrowni wiatrowych przewidzianych w planie miejscowym w odległości mniejszej niż odległość określona w art. 4e, od granicy pasa drogowego drogi krajowej określonej w tej decyzji. 4. Decyzje, o których mowa w ust. 1 i 3, są wydawane z rygiorem natychmiastowej wykonalności.	
5	Konfederacja Lewiatan	Art. 1 pkt 8 w zakresie dodawanego art. 4g	Nie znajduje uzasadnienia różnicowanie elektrowni wiatrowych na te, które znajdują się w granicach pasa drogowego od tych, które znajdują się w odległości mniejszej niż odległość, o której mowa w art. 4e. W przypadku tak kapitałochłonnych inwestycji, jak instalacje odnawialnych źródeł energii nie powinno stosować się rozróżniania opartego na tak dużych szczegółach, co miałyby decydować (w myśl pierwotnej propozycji) o wysokości odszkodowania. Należy podkreślić, że zgodnie z art. 21 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej „Wydłuszczenie jest	Art. 4g. W przypadku gdy elektrownia wiatrowa znajduje się w całości lub w części, w granicach pasa drogowego, do wyłączenia i rozbioru tych elektrowni wiatrowych oraz określenia wysokości odszkodowań stosuje się przepisy ustawy z dnia 10 kwietnia 2003 r. o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych, przy czym: 1) przy określaniu wartości nieruchomości będącej podstawą ustalenia wysokości	

Lp.	Podmiot wnoszący uwagę	Jednostka redakcyjna, do której wnoszona jest uwaga	Treść uwagi	Propozycja brzmienia przepisu	Stanowisko do uwagi
			dopuszczalne jedynie wówczas, gdy jest dokonywane na cele publiczne i za słusznym odszkodowaniem.” Farmy wiatrowe to inwestycje długoterminowe, realizowane na podstawie umów finansowych, kredytów oraz kontraktów PPA (Power Purchase Agreement). Ich rentowność jest określana na podstawie prognozowanej produkcji energii elektrycznej i przychodów z jej sprzedaży przez okres nawet kilkudziesięciu lat, a inwestorzy mają określone zobowiązania wynikające z zawartych kontraktów. Zniszczenie lub konieczność usunięcia elektrowni wiatrowej na mocy decyzji administracyjnej powoduje nie tylko stratę samego mienia, ale także istotne konsekwencje finansowe dla inwestora i jego zobowiązań wobec instytucji finansowych oraz kontrahentów. Ponadto należy wskazać, że projekt zawiera odesłanie do ustawy z dnia 10 kwietnia 2003 r. o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych, która z kolei odwołuje się do ustawy o gospodarce nieruchomościami (UGN). Zgodnie z przepisami UGN, brak jest podstawy prawnej do przyznania odszkodowania dzierżawcy. Tym samym dzierżawca – nawet jeśli jest inwestorem i poniósł znaczne nakłady – nie jest podmiotem uprawnionym do otrzymania odszkodowania. Projektowane przepisy przyznają roszczenie wyłącznie właścicielowi nieruchomości. Dochodzenie roszczeń przez inwestora od Skarbu Państwa jest możliwe wyłącznie w trybie ogólnym, tj. na podstawie art. 417 Kodeksu cywilnego, który przewiduje odpowiedzialność za szkodę wyrządzoną niezgodnym z prawem działaniem władzy publicznej. W szczególności może to dotyczyć: - wydania aktu normatywnego sprzecznego z Konstytucją (np. gdyby projektowana ustawa została uznana za niekonstytucyjną), - stwierdzenia niezgodności z prawem prawomocnej decyzji administracyjnej lub orzeczenia, w odrębnym postępowaniu.	odszkodowania nie uwzględnia się elektrowni wiatrowej; 2) eksploatującemu elektrownię wiatrową przysługuje odszkodowanie w wysokości odpowiadającej wartości usuniętej elektrowni wiatrowej. Art. 4g. W przypadku gdy elektrownia wiatrowa znajduje się w całości lub w części w granicach pasa drogowego: 1) do wywłaszczenia i rozbiórki tej elektrowni wiatrowej oraz określenia wysokości odszkodowań stosuje się przepisy ustawy z dnia 10 kwietnia 2003 r. o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych, 2) do określenia wysokości odszkodowań stosuje się art. 4l.	

Lp.	Podmiot wnoszący uwagę	Jednostka redakcyjna, do której wnoszona jest uwaga	Treść uwagi	Propozycja brzmienia przepisu	Stanowisko do uwagi
			Taka ścieżka wymaga jednak uprzedniego formalnego stwierdzenia bezprawności – np. wyroku Trybunału Konstytucyjnego lub uchYLENIA decyzji przez sąd. Bez tego roszczenie inwestora będzie nieskuteczne. W praktyce inwestor może dochodzić roszczeń wyłącznie na drodze cywilnej wobec właściciela gruntu, z którym zawarł umowę dzierżawy. W tym kontekście należy zwrócić uwagę, na następujące kwestie: • praktyką w umowach dzierżawy jest zawieranie postanowień, zgodnie z którymi WTG (wiatraki) nie stanowią części składowej nieruchomości, • umowy inwestycyjne zawierane w ostatnich latach nie przewidywały ryzyka wywłaszczenia związanego z projektowaną obecnie regulacją. Obecny stan rzeczy budzi poważne kontrowersje z punktu widzenia sprawiedliwości społecznej oraz zasady proporcjonalności. W tym zakresie przypominam o stosownych przepisach Konstytucji RP: • Art. 21 ust. 2: „Wywłaszczenie jest dopuszczalne tylko na cele publiczne i za słusznym odszkodowaniem.” • Art. 64 ust. 2–3: „Własność, inne prawa majątkowe oraz prawo dziedziczenia podlegają równej dla wszystkich ochronie prawnej.” „Ograniczenie tych praw może nastąpić tylko w drodze ustawy i tylko w zakresie, w jakim nie narusza istoty prawa własności.”		
6	Konfederacja Lewiatan	Art. 1 pkt 8 w zakresie dodawanego art. 4h	Nie znajduje uzasadnienia różnicowanie elektrowni wiatrowych na te, które znajdują się w granicach pasa drogowego od tych, które znajdują się w odległości mniejszej niż odległość, o której mowa w art. 4e. W przypadku tak kapitałochłonnych inwestycji, jak instalacje odnawialnych źródeł energii nie powinno stosować się rozróżniania opartego na tak dużych szczegółach, co miałyby decydować (w myśl pierwotnej propozycji) o wysokości odszkodowania przysługującego jej właścicielowi - z punktu widzenia inwestycji tego rodzaju	Art. 4h. 1. W przypadku gdy elektrownia wiatrowa, której nakazano rozbiórkę zgodnie z art. 4f ust. 1, znajduje się w odległości mniejszej niż odległość określona w art. 4e lecz poza granicami pasa drogowego, eksploatującemu tę elektrownię właścicielowi tej elektrowni przysługuje odszkodowanie, do określenia wysokości którego stosuje się art. 4l. do określenia wysokości którego stosuje się przepisy ustawy z dnia 10 kwietnia 2003 r. o	

Lp.	Podmiot wnoszący uwagę	Jednostka redakcyjna, do której wnoszona jest uwaga	Treść uwagi	Propozycja brzmienia przepisu	Stanowisko do uwagi
			wydaje się właściwym używanie wyrażenia "właściciel", ewentualnie "wytwórca". W przypadku inwestycji w elektrownie wiatrowe nie można zastosować odszkodowania w myśl przepisów ustawy z dnia 10 kwietnia 2003 r. o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych. Wynika to wprost z braku bezpośredniej korelacji pomiędzy nieruchomością w rozumieniu specustawy drogowej, a elektrownią wiatrową, tj. jednostką wytwórczą, która zawarta ma szereg umów ze sprzedawcami energii, umowy na sprzedaż bezpośrednio z odbiorcami (PPA), czy też świadczy obowiązki wynikające z systemów wsparcia (np. aukcji OZE) najczęściej na 15-20 lat. Często też realizacja inwestycji łączy się z zaciąganiem zobowiązań (kredyty, poręczenia itd.). W przypadku konieczności rozbiórki elektrowni wiatrowej, należne odszkodowanie musi uwzględniać te wszystkie aspekty. Ponadto, konieczne jest uregulowanie stosunku z właścicielem nieruchomości, na terenie której jest zlokalizowana elektrownia przeznaczona do rozbiórki. Proponuje się zatem uzupełnienie przepisu o regulacje zapewniające ochronę prawną właścicielom nieruchomości, na których posadowione były elektrownie wiatrowe. Jest to kwestia kluczowa nie tylko dla sprawiedliwości kontraktowej, ale także dla utrzymania zaufania do całego systemu inwestycji w odnawialne źródła energii. Właściciele tych gruntów to osoby, które liczyły na dodatkowy, stabilny dochód z dzierżawy, plując swoje życie w oparciu o te środki, często przewidując je na godną emeryturę czy przyszłość swoich dzieci. Nagła decyzja o rozbiórce elektrowni wiatrowej brutalnie podkopuje ich bezpieczeństwo finansowe, pozostawiając ich bezradnymi wobec sytuacji, której nie mieli szans przewidzieć ani kontrolować. Brak odpowiednich regulacji może skutkować nie tylko stratami finansowymi po stronie właścicieli nieruchomości, ale również zniechęceniem do współpracy z inwestorami w przyszłości, co miałyby	szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych. 2. W przypadku rozbiórki elektrowni wiatrowej, właścicielowi nieruchomości, na której była ona posadowiona, przysługuje odszkodowanie od Skarbu Państwa w wysokości czynszu dzierżawnego, jaki otrzymałby od dzierżawcy, gdyby nie doszło do rozbiórki, za okres odpowiadający pozostałemu czasowi eksploatacji elektrowni określonego w umowie dzierżawy. 3. Rozbiórka elektrowni wiatrowej skutkuje rozwiązaniem umowy dzierżawy z mocy prawa. Odszkodowanie, o którym mowa w ust. 2 wyczerpuje wszelkie roszczenia właściciela nieruchomości związane z rozwiązaniem umowy dzierżawy, w tym także wobec właściciela elektrowni wiatrowej.	

Lp.	Podmiot wnoszący uwagę	Jednostka redakcyjna, do której wnoszona jest uwaga	Treść uwagi	Propozycja brzmienia przepisu	Stanowisko do uwagi
			długofalowe, negatywne skutki dla całego sektora odnawialnych źródeł energii.		
7	Konfederacja Lewiatan	Art. 1 pkt 8 w zakresie dodawanego art. 4k	Proponuje się nieznaczne rozluźnienie przepisu, aby zagwarantować możliwie równe traktowanie obu sektorów. Kwestia połączeń drogowych jest niezwykle kluczowa, jednak z drugiej strony konieczne jest również nietworzenie dodatkowych barier dla rozwoju energetyki odnawialnej, w tym lądowej energetyki wiatrowej. Jest to technologia dojrzała i bezpieczna, zapewnia dostęp do czystej i taniej energii elektrycznej dla odbiorców. Należy podkreślić, że tereny dla obu tych sektorów są ograniczone i kluczowe zarówno z punktu bezpieczeństwa drogowego i bezpieczeństwa energetycznego Polski znalezienie takich rozwiązań, które umożliwią multifunkcjonalność terenów wszędzie tam, gdzie jest to korzystne.	Art. 4k. W szczególne —uzasadnionych przypadkach Generalny Dyktor Dróg Krajowych i Autostrad, biorąc pod uwagę wymogi prawidłowego przygotowania, realizacji i późniejszego funkcjonowania drogi krajowej, w tym jej potencjalnej rozbudowy lub zwiększenia przepustowości, oraz zachowanie odpowiedniego poziomu bezpieczeństwa ruchu drogowego, potencjał budowy elektrowni wiatrowych, dostępność infrastruktury technicznej służącej wyprowadzeniu mocy z elektrowni wiatrowych , może we wniosku o wydanie decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej dla drogi krajowej wskazać, że mimo niezachowania odległości, o której mowa w art. 4e, między projektowaną drogą krajową, której wniosek dotyczy, a istniejącą elektrownią wiatrową lub projektowaną w planie miejscowym lokalizacją elektrowni wiatrowej, decyzja o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej dla drogi krajowej nie powinna zawierać odpowiednio nakazu rozbiórki określonych elektrowni wiatrowych lub zakazu wydawania pozwoleń na budowę dotyczących budowy, przebudowy lub rozbudowy elektrowni wiatrowych w odległości mniejszej niż odległość określona w art. 4e.”;	
8	Konfederacja Lewiatan	Art. 1 pkt 8 w zakresie dodawanych art. 4l-4m (nowe)	Celem poprawki jest zagwarantowanie właścicielowi elektrowni wiatrowej godziwego i akceptowalnego z punktu widzenia działalności gospodarczej odszkodowania, w przypadku konieczności rozbiórki elektrowni wiatrowej. Projektowane przepisy w zakresie obowiązkowej rozbiórki elektrowni wiatrowych znajdujących się w planowanej do określenia odległości od istniejącej lub projektowanej w przyszłości drogi krajowej są nadmiarowe, nieadekwatnie dyskryminujące istniejące i	Art. 4l. 1. Wysokość odszkodowania, o którym mowa w art. 4g i art. 4h, jest ustalana pomiędzy właścicielem elektrowni wiatrowej a Generalnym Dyrektorem Dróg Krajowych i Autostrad w drodze porozumienia. 2. Odszkodowanie, o którym mowa w ust. 1 przysługuje właścicielowi elektrowni wiatrowej i obejmuje poniesioną szkodę. Art. 4m. W przypadku braku osiągnięcia porozumienia, o którym mowa w art. 4l, do	

Lp.	Podmiot wnoszący uwagę	Jednostka redakcyjna, do której wnoszona jest uwaga	Treść uwagi	Propozycja brzmienia przepisu	Stanowisko do uwagi
			planowane przedsięwzięcia w zakresie lądowej energetyki wiatrowej. Objęcie przedsięwzięcia w sektorze energetyki systemem wyłączeń w rygorze natychmiastowej wykonalności i z nieadekwatnym poziomem odszkodowania naruszyłoby podstawowe prawa w zakresie ochrony własności prywatnej i godziwego wynagrodzenia zatrudnionego kapitału. Zaproponowane przepisy nie chronią adekwatnie interesu właściciela elektrowni wiatrowej, ani właściciela nieruchomości, na której jest zlokalizowana. W przypadku inwestycji w elektrownie wiatrowe nie można zastosować odszkodowania w myśl przepisów ustawy z dnia 10 kwietnia 2003 r. o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych. Wynika to wprost z braku bezpośredniej korelacji pomiędzy nieruchomością w rozumieniu specustawy drogowej, a elektrownią wiatrową, tj. jednostką wytwórczą, która zawarta ma szereg umów ze sprzedawcami energii, umowy na sprzedaż bezpośrednio z odbiorcami (PPA), czy też świadczy obowiązki wynikające z systemów wsparcia (np. aukcji OZE) najczęściej na 15-20 lat. Często też realizacja inwestycji łączy się z zaciąganiem zobowiązań (kredyty, poręczenia itd.). W przypadku konieczności rozbiórki elektrowni wiatrowej, należne odszkodowanie musi uwzględniać te wszystkie aspekty. W przeciwnym razie przyszła bankowalność projektów energetyki wiatrowej będzie wysoce wrażliwa na ewentualny brak możliwości uzyskania godziwego zwrotu z zatrudnionego kapitału, co negatywnie odbije się na potencjale energetyki wiatrowej.	ustalenia wartości odszkodowania mają zastosowanie przepisy Ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. - Kodeks cywilny (Dz. U. z 2024 r. poz. 1061, 1237).	
9	Konfederacja Lewiatan	Art. 6	Celem poprawki jest doprecyzowanie przepisów związanych z możliwością równoległego procedowania procedur planistycznych i środowiskowych w przypadku lądowych elektrowni wiatrowych. W porównaniu do pierwotnego brzmienia zaproponowano uszczegółowienie momentu, w którym organ wzywa wnioskodawcę do przedłożenia wypisu i wyrys z miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w	Art. 6. W ustawie z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2024 r. poz. 1112) wprowadza się następujące zmiany: 1) w art. 59a ust. 4 w pkt 23 po wyrazach "w rozumieniu ustawy z dnia 17 grudnia 2020 r. o	

Lp.	Podmiot wnoszący uwagę	Jednostka redakcyjna, do której wnoszona jest uwaga	Treść uwagi	Propozycja brzmienia przepisu	Stanowisko do uwagi
			terminie 30 dni od dnia otrzymania wezwania, pod rygorem umorzenia postępowania. Z punktu widzenia samego procesu kluczowe jest, aby zawieszenie mogło nastąpić przed wydaniem decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, a nie w nieokreślonym czasie w toku postępowania. Ponadto, proponuje się doprecyzowanie w art. 59a ust. 4, że przy przystąpieniu do przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, analizy w zakresie potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko i ustalenie zakresu raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, w przypadku instalacji odnawialnych źródeł energii, nie jest wymagana analiza zgodności lokalizacji przedsięwzięcia z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Pozwoli to na przyspieszenie procedur dla wszystkich rodzajów instalacji odnawialnych źródeł energii, co jest pożądane w związku z koniecznością transpozycji dyrektywy w sprawie odnawialnych źródeł energii (tzw. Dyrektywy REDIII). Z drugiej strony, ograniczy to też obciążenie organów ochrony środowiska, co pozwoli na efektywniejsze wykonywanie ich zadań.	<i>promowaniu wytwarzania energii elektrycznej w morskich farmach wiatrowych” dodaje się przecinek i po nim dodaje się pkt 24 w brzmieniu: “24) inwestycji w zakresie instalacji odnawialnych źródeł energii w rozumieniu ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii.”;</i> 2) w art. 80 dodaje się ust. 4 – 5 w brzmieniu: „4. W postępowaniu o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla elektrowni wiatrowych, Przed wydaniem decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach organ wzywa wnioskodawcę do jego przedłożenia w terminie 30 dni od dnia otrzymania wezwania, pod rygorem umorzenia postępowania. W przypadku, o którym mowa w zdaniu pierwszym, obowiązek wypełnia również złożenie przyjętego zintegrowanego planu inwestycyjnego, o którym mowa w art. 37ea ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym.	
10	Konfederacja Lewiatan	Art. 14 ust. 2	Należy podkreślić, że na konsensus osiągnięty w zakresie minimalnej odległości elektrowni wiatrowej od zabudowy mieszkalnej, gminy i cały sektor wiatrowy czekają od wielu lat. Nie jest zatem zasadne dodatkowe odraczanie w czasie możliwości skorzystania ze znowelizowanych przepisów w zakresie minimalnej odległości. Dzięki temu, efekty tej zmiany mogą być widoczne w krótszym horyzoncie czasowym, bo pozwolą stosować mniejszą odległość już w przypadku tych planów, co do których podjęto stosowane uchwały przed wejściem w życie nowelizacji. Nie jest zrozumiałe, jaki jest powód tak szybkiego wdrażania przepisów dotyczących odległości od dróg	2. Do projektów planów miejscowych, sporządzanych lub zmienianych na podstawie uchwały o przystąpieniu do sporządzania lub zmiany planu miejscowego podjętej przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy ustaw zmienianych w art. 1 i art. 5 w brzmieniu dotychczasowym, z wyjątkiem art. 4, art. 4e i art. 6 pkt 3 lit. a ustawy zmienianej w art. 1, które stosuje się w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, w przypadku gdy przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy nie ogłoszono o terminie wyłożenia do publicznego wglądu	

Lp.	Podmiot wnoszący uwagę	Jednostka redakcyjna, do której wnoszona jest uwaga	Treść uwagi	Propozycja brzmienia przepisu	Stanowisko do uwagi
			krajowych, jednocześnie nie pozwalając skorzystać z rozwiązania oczekiwanego od lat, oczywistego dla wszystkich uczestników szerokiej debaty.	oraz nie ogłoszono o rozpoczęciu konsultacji społecznych projektów tych planów.	
11	Konfederacja Lewiatan	Art. 15	Zaproponowany przez projektodawcę przepis przejściowy nie jest precyzyjny w odniesieniu do prawa, które ma być stosowane na dotychczasowych zasadach i budzi duże wątpliwości. Konieczne jest doprecyzowanie jaki status inwestycji drogowych w świetle nowego obowiązku lokalizacji elektrowni wiatrowych od drogi krajowej będzie miał zastosowanie. Projektodawca nie precyzuje bowiem czy mówiąc o „przepisach dotychczasowych” powinno się rozumieć o ustawę o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych w brzmieniu dotychczasowym, w związku z czym przepisy nie generują konsekwencji dla istniejących instalacji wiatrowych czy też powinny być stosowane przepisy o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych, co oznacza brak prawa do odszkodowania w przypadku obowiązku dokonania rozbiórki istniejących instalacji.	Art. 14. Do inwestycji drogowej dotyczącej drogi krajowej, dla której przed dniem wejścia w życie przepisów niniejszej ustawy został złożony wniosek o wydanie: 1) decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach albo 2) decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej - stosuje się przepisy dotychczasowe.	
12	Konfederacja Lewiatan	Nowy przepis przejściowy w zakresie stosowania art. 4d	Projektowany przepis art. 4d, który przewiduje zakaz lokalizacji elektrowni wiatrowych stanowiących przeszkody lotnicze w przestrzeniach powietrznych MCTR i MRT, wymaga szczegółowego rozważenia. Tak istotne ograniczenia nie mogą być wprowadzane bez odpowiedniego okresu dostosowawczego. Proces inwestycyjny odnoszący się do elektrowni wiatrowych jest skomplikowany, a inwestorzy zabezpieczają grunty oraz przygotowują realizację inwestycji na wiele lat przed ich rozpoczęciem. Wprowadzenie zakazu bez uwzględnienia odpowiedniego vacatio legis mogłoby skutkować znacznymi stratami dla inwestorów oraz samorządów zaangażowanych w procedury planistyczne.	Ustawa wchodzi w życie pierwszego dnia miesiąca następującego po upływie miesiąca od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem: X) art. 1 pkt 8 w zakresie art. 4d, który wchodzi w życie po upływie 36 miesięcy od dnia ogłoszenia;	